

Semra UYGUR

Özcan UYGUR

Yalın ve Çağdaş Bir Mimarlık: Uygur Mimarlık

Özcan ve Semra UYGUR – Mimar
Röportaj: İpek BARAN, THBB

Simple and Contemporary Architecture Style: Özcan and Semra Uygur

The last guests of the series of interviews on the TRMCA 2004 Awards in Architecture are Özcan and Sema Uygur. Özcan and Sema Uygur who received the Honorary Award with the design for TED Ankara College Foundation Yumrubel Settlement (2000-2003) have been working together for 27 years. They both graduated from the Faculty of Architecture of METU in 1980. They established the Uygur Architecture Ltd. Co. in 1986. Some of their joint projects include: Giresun State Mansion (1986), Ankara Yüksek İhtisas Hospital Social Center (1989-1990), AKM Presidential Symphony Orchestra Concert Hall (1992), Turkish Parliament Office Buildings for Deputies (1997), Service Building of the Fiscal Authority of İçel (1993), Ankara Modern Arts Museum and Fine Arts Gallery (2000-2002).

Türkiye Hazır Beton Birliği'nin THBB 2004 Mimarlık Ödülleri'ne yönelik röportaj serisinin son konukları Özcan ve Semra Uygur. TED Ankara Koleji Vakfı Yumrubel Yerleşkesi (2000-2003) projeleri ile THBB Mimarlık Ödülleri Onur Ödülüne layık görülen Özcan ve Semra Uygur 27 seneden beri beraber çalışıyorlar. Her ikisi de 1980 ODTÜ Mimarlık Fakültesi mezunu. Çalışmalarını, 1986'dan beri, birlikte kurdukları Uygur Mimarlık Ltd. Şirketi'nde sürdürüyorlar. Beraber gerçekleştirdikleri projelerden bazıları sırası ile; Giresun Hükümet Konağı (1986), Ankara Yüksek İhtisas Hastanesi Sosyal Tesisleri (1989-1990), AKM Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası Konser Salonu (1992), TBMM Milletvekili Çalışma Binaları (1997), İçel Deftardarlığı Hizmet Binası (1993), Ankara Çağdaş Sanatlar Müzesi ve Güzel Sanatlar Galerisi (2000-2002).

THBB:Söyleşimize biraz sizleri tanıyarak başlayalım. Mimar olmaya nasıl karar verdiniz? Kişiliğiniz ile mimarlığınız nasıl bir etkileşim içindeler?

Semra Uygur – Ben tesadüfen mimarlığı seçtim aslında. 7. tercihimdi. 1974'de ilk defa üniversite için 18

tercih yapıyorduk. Biliyorsunuz, orta öğretimde, hele de o zamanlar, mesleklere yönelik çok fazla bilgi verilmiyordu. Ben önce tıp okumak isterdim ama olmadı. Mimarlığa girdikten sonra baktım ki hakikaten devam edilmeye değer bir bölüm. Öğrenciye inisiyatif tanıyan bir bölüm. Her şey, öğrencinin düşündüğü üzerinden tartışılıyor. Orta öğretimde gördüğümüz inisiyatifsiz eğitimin dışında bir eğitim söz konusu. Girdikten sonra de sevip vazgeçemediğim bir bölüm oldu benim açımdan.

Özcan Uygur – Mimarlık üniversite tercihlerimin ilk sıralarındaydı. Hakikaten mimar olmak istiyordum, ama niye olmak istiyordum, mimarlık nedir pek bilmiyordum doğrusunu isterseniz. Tabii genel bir bilgim vardı. Mesela güzel sanatlara yönelik bir meslek olduğuna dair bir fikrim vardı. Girdikten sonra anladım ki biz orta eğitimden tümüyle farklı bir eğitimin içine girmiş durumdaydık. Genellikle mimarlığın ilk yılı çok zordur. Özellikle kalıpları kırmaya yönelik bir eğitim verilir. Amaç düşünme yetisini tam özgür hale getirmek, tüm şartlanmışlıklardan kopartmaktır. Yavaş yavaş nasıl bir eğitim almaya başladığımızın farkına vardım. Ondan

TED Ankara Koleji Vakfı Yumrubel Yerleşkesi

sonra tabii çok severek devam ettim.

Semra Uygur - Tabii bir de hem bu eğitim sürecinde hem de daha sonra profesyonel hayatta farkediyorsunuz ki mimarlık duygulu ve hassas olmayı gerektiriyor aslında. Bize baktığımızda, Özcan'ın yapısında daha yoğunlukla olmakla birlikte, bizim yaşantıya bakışımız içerisinde barındırdığımız bir durum; duygulu ve hassas olmak. Kişiliklerimiz, mimarlıkla böyle bir örtüşme içinde.

THBB - Yanılmıyorsam takribi 20 seneden beri birlikte çalışıyorsunuz. Ortak gerçekleştirdiğiniz bir çok çalışma mevcut. Özcan Uygur - Semra Uygur ortaklığı mesleki olarak nasıl bir ortaklık, nasıl bir uyum daha doğrusu? Ne çeşit projelerde beraber çalışmayı seçiyorsunuz? Veya bu ortaklığın mesleki hayatınıza kattığı avantajlar nelerdir, dejavantajı olduğunu hiç düşündünüz mü?

Semra Uygur - 78'den beri birlikteyiz. Öğrenciliğimizin 3. senesinden beri. Kaç sene ediyor? 25 senedir beraber çalışıyoruz. Aynı yaptığımız hiçbir şey yok aslında. Bir işin ucundan farklı yerlerinden tutmuş olsak bile herşeyi mutlaka tartışırız. Her yaptığımızdan mutlaka birbirimizin haberi vardır. Mutlaka eleştirileri değerlendiririz. Sonuçta yaptığımız işler de ikimizin ürünü olması adına ortaya çıkar.

THBB - 27 senelik bir takım çalışması yani. Aslında avantajlı gözüküyor. Sonuçta sizi gözetten başka bir göz her zaman var bunu biliyorsunuz.

Ortaklaşa bir yol da yürüyorsunuz. Hiç böyle bir çalışma tarzının dezavantajı olduğunu düşündünüz mü?

Semra Uygur - Farklısını denemediğimiz için bilmiyoruz.

Özcan Uygur - Az önce dediğim gibi bizim mesleğimiz şüphesidir. Arkadaşlar da zaman zaman söylerler, tek başınıza yaptığınız zaman, bir yerde şüpheye düştüğünüz anda tartışacak birini arıyorsunuz. Farklı bir göz her zaman yardımcı oluyor. Zaman zaman özellikle işin içine çok girdiğinizde insan kendi yanlışını bazen görmekte zorlanıyor.

THBB - Mimarlık anlayışınızdan bize bahseder misiniz biraz? Özcan ve Semra Uygur meslek hayatlarında nasıl bir çizgi çizdiler? Gelecekte neler yapmak istiyorlar? Hedefleriniz?

Özcan Uygur - Tabii ki her insanın ya da her mimarın gerçekleştirmek istediği şeyler var. Hakikaten hayallerini gerçekleştirmek istiyor insan. Ama bu hayaller nasıl gerçekleşiyor? Tek başınıza mimar olarak bir şeyi tasarlamakla bunu hayata geçiremiyorsunuz. Elbette bu hayalleri karşılayacak bir iş veren ya da kullanıcı gerekiyor.

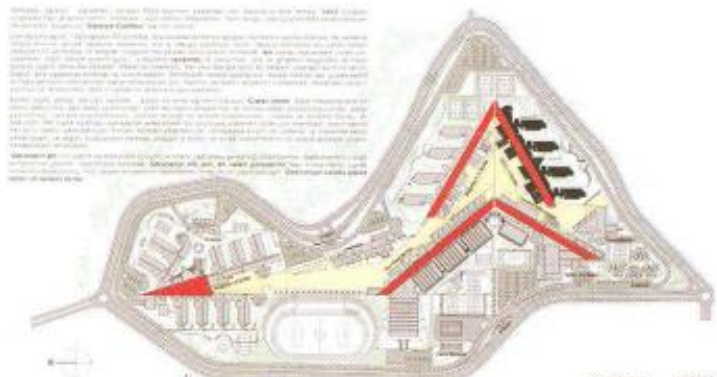
Semra Uygur - Öte yandan temel hedefimiz elimize geçen fırsatları hayallerimizin yettiği ölçüde doğru kullanmak. Fırsatlarınızı gerçekleştirirken de ne kadar hayal kurabiliyorsanız o kadarını

yapıyorsunuz. Şunu mesela biz hiç diyemeyiz: Bir şeyi düşündük ve onu yaptırtamadık. Yaptırtabildiklerimiz aslında düşünebildiğimiz kadardır. Hiçbir zaman, işverenin veya kullanıcının istekleri nedeni ile, biz düşündüğümüzü tümüyle yapamadık gibi bir düşüncenin arkasına sığınmadık. Her zaman, karşı tarafın düşüncelerini algılayıp alternatif geliştirmeyi yeğledik. Çizgi olarak dersiniz hep gelişmeye yönelik bir çizgimiz oldu. Bu da ne kadar hayal edebiliyorsak o kadar. Gelecekte de ne kadar hayalimiz olursa o kadarı yapabileceğiz.

THBB - Mimarlık tarzı olarak kendi tarzınızı hangi kelimelerle tanımlarsınız?

Semra Uygur - Çok kısa olarak şu denebilir ki o da çok göreceli: Yalın ve günün ürünü ya da çağının ürünü. Bunu böyle yapmaya çalışıyoruz ama, örneğin yalınlıktan herkesin ne anladığı elbette tartışılabilir. Bizim yalınlıktan anladığımız; yapabildiklerimiz ve herşeyin olduğu şekli ile kullanılması, süslemeyi arındırılmış olması. Gerçi bu süs lafı doğru değil aslında. Abartısız, tevazu içinde denilebilir belki. Yaşantı biçimimizle de paralel. Daha tevazu içinde bir yaşantı biçimimiz var. Çizgimiz de öyledir. Mimarlık mesleği sizin kişiliğinizle de doğrudan ilişki kuran bir iş. Farklı yaşayıp, farklı bir iş yapamazsınız.

THBB - Biraz da tasarımdan bahsedelim. Tasarım sürecinizi

anlatılabilir misiniz? Bir proje size geldiğinde yapım aşamasına kadar nasıl bir süreçten geçer?

Semra Uygur - Önce yapacağımız işi anlamaya çalışırız. Bizden istenen ne? Yapıyı nereye yapacağımıza bakarız. "Context" dediğimiz şey. Yapının bulunduğu yerle ilişkisi nedir? Yapı kullanım süreci içerisinde ne gibi aktivitelerle karşı karşıya kalacak? Bütün bu olguları iyice kafamızda yoğurduktan sonra projenin konseptini oluşturmaya çalışırız. Konseptini oluşturmadan bir işe genellikle başlamalıyız. Bu yerde ve bu işi yerine getirecek ne yapabiliriz?. Tabii bir de, bizden bu işi isteyen insanların gerçekten istedikleri neler anlamaya çalışırız. Yazılı olanların dışında bizden istedikleri nelerdir? Bu soruların cevapları için onlarla iletişim kurmaya çalışırız.

Özcan Uygur - Resim ya da heykel yapmıyor bu meslekte. Sonuçta, insanlarda bir ihtiyaç nedeni ile sizi istiyorlar. Öte yandan yapacağınız ürün bakılan, görülen, yaşanan bir obje olacak. Bir yanda karşılamanız gereken insan ihtiyaçları var. Bir taraftan da bir yükümlülüğünüz var. Ürünlerinizin sanatsal ya da insan duygularına hitap eden bir tarafının da olması gerekiyor. İkisi bir arada olmayınca mimarlık olmuyor. Ben şahsen mimarlığı sadece insanların ihtiyacını karşılayan bir hizmet olarak görmüyorum.

THBB - Peki bütün bu söylediğiniz şeyler dahilinde Türkiye'de tasarım açısından mimarlığın sorunları nelerdir?

Semra Uygur - Çok kolay değil bunları yapmak. Sabır bunun aslında birinci gereğini. Yaptığınız işi sevmek, sabretmek bir de çalışmak. Sabretmek şöyle; insanları anlamak için sabretmek. Onların istekleri ile sizin yapmak istediğinizi çakıştıracak paydayı bulmak için sürekli alternatif

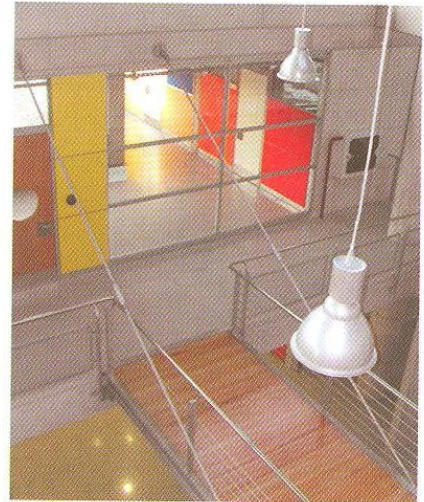
geliştirmek. Bunu daha rahat yapabilmemiz için Türkiye'de insanların tasarıma önem verilmesi gerektiğini anlayacakları bir süreç ihtiyaçları var. Toplumumuzun, her ürünün bir tasarım nesnesi olduğunu, bunun üstünde düşünülmesi gerektiğini, kendine özgünlüğü olan ürünlerin aslında zamana dayalı olarak getirilerinin fazlaşacağını farkına varması gerek. Bunun için de eğitim şart. Tabii bu eğitim sadece formal eğitim, ötesi de aileden gelen bir şey. Evinde kullandığı tabağının, çanağının, giysisinin, dolabının da bir tasarım nesnesi olması gerektiğini bilen bir göz lazım, ki mimari ürünlere de o gözle bakabilsinler.

Özcan Uygur - Eğitimle birlikte kültür demek daha doğru. Tabii bir kültür bir jenerasyonun eğitilmesi ile oluşmuyor. Bir kaç jenerasyon gerekli. Bir Rus profesöre öğrenci soruyor: Hocam kültürlü nasıl olunur? diyor. Rus Profesör diyor ki: üç üniversite bitireceksin; önce deden sonra baban sonra sen. Dolayısı ile kültür hemencecik oluşmuyor. Bu bir süreç işi. Toplumun genel kültürel durumu elbette sizi etkiliyor. Ama şöyle bir şey var. Buna rağmen biz bildiğimizce, zorlamakla yükümlüüz. Yukarı çekebildiğimiz kadarı ile. Ama ondan öteye zaten enerjiniz yetmiyor artık. Ya da zorla olmuyor hiçbir şey.

THBB - Şimdi biraz malzeme konuşalım. Mimarlık anlayışınız içerisinde bir mimar olarak malzemeyi nasıl değerlendiriyorsunuz? Betonun mimari bir malzeme olarak değerlendirir misiniz?

Semra Uygur - Asıl hedef proje için oluşturduğunuz konsepti gerçekleştirebilmek. Projeye dair yaptığınız her şeyi konsept dahilinde seçmeniz çok önemli. Çizdiğiniz konsepti gerçekleştirmekse uzun bir süreci kapsar; alan projeden başlayıp detaya kadar, ta uygulamaya kadar devam eder. Konseptte uygun hangi

malzeme gerekiyorsa onları kullanıyoruz. Yine de tercihimizde önemli bir seçim kriteri var, o da hemen hemen hiç yapay bir malzeme kullanmamak. Kullanabileceğimiz doğal malzemeler arasından zamana direnebilen malzemeleri tercih ediyoruz. Sonuçta en çok kullanmayı yeğlediğimiz malzemeler beton, ahşap, cam ve çelik. Bunları da nerede gerekiyorsa ve ne yoğunlukta gerekiyorsa o yoğunlukta kullanmaya gayret ediyoruz. O da bizim hayalimizle örtüştüğü kadar elbette. Betona gelince, tabii beton çok pozitif tarafları olan bir malzeme, şöyle ki; akışkan bir malzeme, kolay şekil alabilen bir malzeme. Çok farklı ölçeklerde kullanabileceğiniz bir malzeme. Örneğin betonla banko da yapabilirsiniz, sandalye de yapabilirsiniz, bütün bir binanın taşıyıcı sistemini de oluşturabilirsiniz. Hatta gemi de yapabiliirsiniz. Ne yazık ki Türkiye'de, tabii betonun taşıyıcı özelliği çok büyük bir özellik, ama betonun çıplak ve açık olarak kullanılmasına yönelik doğrusu çok fazla bir bilgi birikimi yok. Beton şöyle algılanıyor; taş ev sağlamdır ama nasıl yaparsan yap, yapıma biçimine özen göstermeye gerek yok. Beton taşıyıcı bir malzeme olarak her zaman var sayılıyor. Halbuki betonun, dokusu, güzel yaşlanması, zamana direnmesi, renginin nötr olması gibi bir çok pozitif yönü var. Biz de mimar olarak bu malzemeyi gerektiği yerde çok kullanmayı seviyoruz, ki bunu

yaparken de zorluklarla karşılaşmıyor değil. Bazen bir doküman bile bulmakta zorlanıyorsunuz. Çoğu şey yapa yapa öğreniliyor.

Karşılaştığımız bir olay var mesela. Ankara kolejinde yaptığımız binada, bütün betonlar içte dışta çıplak kullanıldı. İnsanlar içine ilk girdiklerinde burası daha bitmemiş herhalde diye bir tepki gösterdiler. Sivaya, boyaya çok alışkın bir toplum olduğumuz için çıplak betonarme yapıyı henüz bitmemiş gibi düşündüler. Velilelerden de şöyle şeyler gelmiş yönetime; Betonun allerjik hastalıklar yapma olasılığı var mı? Beton da tozuma olur mu? Bu konuda referansları ile birlikte bize bilgi verin diye. Biz de araştırmalar yaptık, sorduk soruşturduk ve şöyle bir standarda henüz ulaşamadık, örneğin; çıplak beton sağlığa zararlı değildir ve allerjik hastalıklar yapmaz. Biz biliyoruz ki yıllardan beri böyle bir şeyle karşılaşmadık, ama bunun bir belgeye dayanan bilgisine de sahip değiliz .

Özcan Uygur – Mimar olarak betona yönelik bir çok şeyin yapılabileceğini biliyoruz, ne yazık ki nasıl yapılacağını bilmiyoruz. Şartnamelere betonla ilgili işte yüzeyi şöyle olucak vs. gibi tanımlar getirdik ama teknik olarak bilgimiz çok yeterli değil. Bilmeniz gerek bir çok soru var: betonun segregasyonu nasıl alınır, bununla ilgili kontrollerde mimarın neye dikkat etmesi gerekir, nasıl şekil verilir, betonun içindeki agrega miktarı nedir? İşte yoğunluk (slump) diyorlar, bu bilgiyi mesela biz şantiye ortamında öğrendik. Halbuki mimar olarak bunu bilseydik çok dana rahat davranabilirdik. Orada da gördük ki şantiye ortamında aslında bunları çok iyi bilmiyor. Şantiyedeki mühendislere resimler göstererek bunları anlatmaya çalıştık. Örnekler yaptırarak, ha işte böyle olacak diyerekten sonuca gidebildik. Okul binasındaki bütün o

duvarları, tavanları çizerek yaptırıldı. Tek tek kalıpları birleşim akslarına kadar çizerek, soğuk kesimleri, fugaları tek tek çizdik.

Kalıp için üretilen plywoodun boyutları nedir? Zahiyat nasıl azaltılır? Vibrasyon nasıl uygulanır? Hangi aşamalarda uygulanır? vesaire gibi böyle teknik pratik bilgiler bizim ortamımızda yok açıkçası. Türkiye'de proje aşamasına genelde çok kısa süre verildiği için detaylı araştırarak zaman da yok. Almanlar, mesela onların her tür konuda ciltlerle kitapları vardır ki bunlar arasında mimarlara yönelik olanlar da var. Önce tarihçesini anlatır sonra uygulama tekniklerinin nasıl olduğunu söyler. Bizim toplumumuzda böyle bir alışkanlık yok. Bence ilgili kurumlar buna çok önem vermeli. Mesela Hazır Beton Birliği bunlardan bir tanesi, TÇMB olabilir keza. Betonun doğru kullanımı için, doğrusunu isterseniz hani sıradan vatandaşın bilgisi olmadığı gibi teknik insanların da genel olarak bilgisi yok diye düşünüyorum.

Semra Uygur – Bunun bir başka nedeni de ülkemizde betonun çıplak kullanılmasına yönelik çok fazla örneğin olmaması. Böyle bir teşvik de yok. Teşvik dediğim, bunu mimarlar yaparsa olur ancak, ki bu

da mimarların bilgilenebilmesiyle mümkün. Böyle örnekler de olmadığı için şantiyeciler de kalıba çok fazla dikkat etmiyorlar. Siz eğer özellikle notlar yazmadıysanız. Bunun nasıl olacağını yapının şartnamesinde, genel şartnamesinde, teknik açıklamasında, projelerinin üstünde her yerde temcit pilavı gibi sürekli yazmadıysanız, işte buna uyulacak demediyseniz şantiyeciler bildikleri gibi yapıyorlar.

THBB - Betonu ve estetiği bağdaştıran bir anlayış mimarlarımızda mevcut mu sizce? Eğer mevcut değilse nedenleri ne olabilir?

Semra Uygur – Mevcut değil. Denemeler var ama mevcut değil. Bu mevcut olmayışı da ben şöyle değerlendiriyorum. Mesela 1960 larda, hatta Türkiye'de ilk modern mimarlık örnekleri ürünleri ortaya çıktığında var bu denemeler. Çıplak beton kullanımıyla ilgili Ankara'da örnekler bayağı yoğunlukta var. Fakat 1980'lerden sonra ve 90'ların ortasına kadar postmodernizm akımı ile yapııştırma, boyama, takıştırma anlayışı yaygınlaştı. Başka bir nedenle de o dönemlerde ithalat serbestleşti. Bir yığın malzeme girişi oldu. Malzemenin özünü anlamadan, nasıl kullanıldığını bile bilmeden bu ithal malzemeler kullanıldılar. Aynı dönemde para kazanma yöntemleri kolaylaştı. Kısa sürede zengin olan bir kesim, çok hızla, nasıl söyleyeyim, zenginliklerini ifade edecek yapı tarzlarına özendiler. Bu yapı tarzlarına aslında postmodernizmle köksüz olarak bir şeylere öykünen şekiller demek lazım. Mimari demek pek mümkün olamıyor. O dönemde, 80-95 arası, 2000 lere doğru doğal malzemeler, bu arada beton da göz ardı edildi. Bu uzun bir dönem. Ama 90'ların ortasından sonra, hem dünyada, hem de Türkiye'de mimarlıkta modernizme ait daha yapılacak şeylerin henüz bitmediği

farkına varıldıktan sonra doğal malzemeler daha bir anlam kazandı. Mimarlığın aslının böyle şekiller yapmak olmadığını da farkettiler. Bence bu nedenlerden dolayı betonun brüt kullanım örnekleri Türkiye'de az.

THBB - Ankara Kolejinden bahsedelim biraz da. TED Ankara Koleji Vakfı Yumrubel Yerleşkesi ile THBB 2004 mimarlık ödülleri yarışmasında onur ödülü kazandınız. Projeyi biraz anlatır mısınız? Hedefledikleriniz nelerdi, bunlara ulaştığınızı düşünüyor musunuz? Tasarımda öncelikli kriterler nelerdi? Sizce beton bu kriterleri nasıl yansıttı?

Özcan Uygur - Elbette. Ankara Koleji, projelendirmek anlamında bir ilçe neredeyse. Bir yapıyı değil bir çevreyi oluşturuyorsunuz. Bu nedenle çok önemli. Her mimara böyle bir şans düşmez. Öte yandan belki her mimar da bu şansını değerlendiremez. Ben şahsen bu şansını iyi değerlendirdik diye düşünüyorum. Eğitim gerçekten önemli bir konu. Eğitim yapısı nedir, eğitim çevresi nedir, eğitim nasıl olmalı diye bir takım sorularla başladık projeye. Yeni bir anlayış yeni bir yorum getirmeye çalıştık. Özellikle de kendi eğitildiğimiz ortamları da düşünerek. Belki ona da tepkiler var içinde. Gördük ki zaman içinde eğitim kötüleşmiş, paralelinde yapıları da kötüleşti giderek. Buna bir alternatif oluşturabilir miyiz, bir yorum

getirebilir miyiz diye düşündük. Esas çıkış noktamız bu oldu. Tabii, bu çıkış noktasını şekillendirirken başka kriterler de gündeme geldi. Örneğin işletme ekonomisi, mekansal vandalizm, ışık, sosyal ortam, interaktif ortam, eğitim. Eğitimi çok irdelemeye çalıştık. Eğitim nedir, eğitim dersliklerde öğretmenin anlatıp öğrencinin dinlediği bir şey midir gibi bir takım sorulardan sonra konsept kafamızda şekillenmeye başladı. Betonun ağırlıkla kullanımımızdaki nedenlerden başlıcaları; hem işletme ekonomisi hem de vandalizm. Bu süreçte çok okul inceledik ve gördük ki okullar çok çabuk yıpranan yapılar. Nerede ise her yıl yenileniyorlar. O nedenle özellikle dayanıklı malzemeler seçtik. Tabii bu sadece beton için geçerli değil, diğer kullandığımız tüm malzemeler de dayanıklılığı ön plana çıkarttık.

Semra Uygur - Şimdi burası 6000 öğrencinin eğitim gördüğü ilçe boyutunda bir yerleşke. Kentten de uzakta bir yerleşke. Biz hep şunu düşündük aslında: eğitim hangi ortamda yapılmalı? Kent içinde mi yoksa kentin dışında akvaryumlarda mı? Eğitimin doğrusu, kent içinde olması. Öğrencinin kentin karmaşası ile, bütün karışıklığıyla, bütün zorluklarıyla birlikte bir öğrenme süreci geçirmesi. Ama tabii yer seçmek bizim sorumluluğumuz dışında gelişen bir durum. Bu büyük eğitim yerleşkesinde, biz de kent simülasyonu yaratmaya çalıştık. Bundan dolayı da projedeki bütün okullar, okulların içindeki bütün birimler aslında hiyerarşik olarak küçükten büyüğe doğru; dersliklerden koridorlara, koridorlardan iç sokaklara, ara küçük avlulara, oradan büyük meydanlara ve büyük kullanılan caddelere ulaşır. Kapalı ve açık olarak. Asıl olarak yapmaya çalıştığımız böyle bir şey. Öte yandan, yerleşkenin bulunduğu alan Orta Anadolu bozkırı. O Orta Anadolu bozkırında nasıl bir eğitim

yerleşkesi olmalı sorusunu cevaplamaya çalıştık. Ve tabii başka özel bir durum daha vardı bizim açımızdan. Türkiye'de bu güne kadar ODTÜ yerleşkesinden daha iyi bir yerleşke yapılmadı. Bunu ODTÜ'den daha sonra yapılanlar için söylüyorum. Biz burada acaba çitayı biraz daha yükseltebilir miyiz dedik. Daha iyi bir şey yapabilir miyiz?. Bu projede böyle bir çabamız da oldu aslında.

THBB - Son olarak genç mimarlara mesajlarınız nelerdir? Mesleklerinde başarılı olmaları, mimarlığı hakkıyla hayata geçirebilmeleri için ne gibi tavsiyelerde bulunursunuz?

Selma Uygur - Bir kere sevmek ikincisi çok çalışmak üçüncüsü sabretmek. Mimarlık, hemen okuldan çıktığınızda her düşündüğünüzü yapabileceğiniz bir meslek değil. Mimarlık, aslında biraz hayallerinizi gerçekleştirebileceğiniz nitelikte detayları üretebilmekle mümkün. Onları olgunlaştırmakla mümkün ve bunların hepsine de hakim olabilmekle mümkün. Hani resim yapıp ortaya koyup alın bunu siz de yapın diyemiyorsunuz. Bunun için hem yaptığınız işi çok seveceksiniz hem iyi insan ilişkileri içinde bulunacaksınız. Kısacası severek çalışmak, aslında her meslekte olduğu gibi.

